circūcisionis nec puniendus: ſꝫ pater q̄ habebat ei⁹ curā: ſicut fuit declaratū Geñ. xvij. ca. ⁊ iō primū dictum melius videt̄. ſ. ꝙ refert ad moyſen. a Tulit illico ⁊c̄. Hebrei dicunt. Aciem vel nouaculā. b Et circūcidit p̄putiū filij ſui. q2 ꝑ verbū moyſi vel angeli volentis occidere moyſen cognouit ꝙ illa iuaſio angeli erat ꝓpt̄ hoc: ꝙ filius ei⁹ non erat circūciſus.

c Tetigitq; pedes ei⁹. i. filij ſui circūciſi: ad cui⁹ pedes manauit ſanguis ex inciſione.

d Et ait ſponſus ⁊c̄. i. vere ꝓpter te ſponſus meus Moyſes fuit occiſus. Aliter exponitur vt li eius referatur ad Moyſen: ad cui⁹ pedes ꝓiecit p̄putiū filij ſui abſciſum. d Spōſus ſanguinū tu mihi es. i. ꝓpter te qui es ſponſus meus ne te angelus occideret: ſanguis filij mei effuſus ē. ⁊ iſta expoſitio ſecūda magis cōcordat lr̄e ſequenti cum dicit̄. e Et dimiſit eū. q2 indignata receſſit a moyſe: ⁊ rediit ad prēꝫ ſuū cū filijs ſuis: vt patꝫ ex eo qđ habet̄ infra. xviij. ca. ſcꝫ ꝙ Jetro venit ad moyſen in deſerto. adducens ſecuꝫ vxorē moyſi ⁊ filios eius: placuit etiā moyſi ꝙ ipſa rediret cū filijs: q2 ꝑcepit tunc ꝙ nō eēt niſi oneri q̄ꝫtū ad negociū ꝓ quo ibat. f Dixitq; dñs ad aarō. ex hoc patet ꝙ aron tanq̄ꝫ ꝓpheta habuit reuelatōēꝫ dñi hoc etiā patꝫ ex eo qđ dr̄. j. Reg. ij. ca. ad heli hec dicit dñs. Nunquid nō apte reuelatus ſum domui p̄ris tui cū eēt in egypto ⁊c̄. Heli. n. deſcendit de aaron.

g Qui prexit ⁊c̄. i. in montem ſynai qui vocat̄ mons dei rōne p̄dicta. iij. cap̄. h Veneruntq; ſimul. Hic ꝯn̄r deſcribitur acceſſus moyſi ad terminū ad quem: vbi manifeſtauit cām aduentus ſui: primo ſenioribus ꝓpli cū dicit̄. i Et cōgregauerunt cunctos ſeniores ideſt ꝓpli iudices: vt dictum ē ſupra. iij. cap̄. Et poſtea aaron qui erat eloquentior: ⁊ habebat vocē magis audibilem verba que dixerat dñs moyſi ꝓpoſuit corā populo. ⁊ hoc ē qđ dicit̄. Locutuſq; ē aaron ⁊c̄. k Et fecit ſigna. p̄dicta in principio huius ca. nō tñ ꝑ ſeip̄m ſꝫ ꝑ moyſen cuius erat facere ſigna p̄dicta corā populo iſrael: qđ ptꝫ ꝑ ſignū manus ſue facte leproſe ⁊ iteꝝ ſanate: qđ non pōt dici de aaron. l Et credidit populus. viſis ſignis. m Et proni adorauerunt. pro gratiarū actione.

In ca. iiij. vbi dicit̄ in poſtilla. Dixit dñs ad eū ⁊c̄.

Additio. j.

Non videt̄ rōnabile: ꝙ moyſes dubitaſſꝫ ꝙ de⁹ poſſet ſupplere defectū ſuū. vba. n. dñi ad moyſen in hoc ca. videntur melius exponi cōformiter ad p̄dicta in p̄cedenti ca. Dixerat. n. dñs ad moyſen in ſententia: ꝙ iō elegerat eum impotentē ⁊ inſufficientē vt eſſet ſignū ꝙ liberatio populi fiebat ꝟtute diuina tm̄. vt fuit expoſitū in additione ſup illud verbū: hoc habebis ſignū ⁊c̄. Nunc aūt pari rōe r̄ndit ad defectū eloquētie: quē moyſes allegabat ad excuſanduꝫ ſe ab officio ſibi iniuncto. q. d. Tu ſcis ꝙ ego ſum qui fecit os hoīs. vñ ſi vellē te facere eloquentē ⁊ diſertū in locutōne poſſem: ſed hoc non expedit: ne liberatō populi attribuat̄ humane ꝑſuaſioni.

In eodeꝫ ca. iiij. vbi dicit̄ in poſtilla ſ. Obſecro inq̄t dñe mitte quem miſſurus es.

a Tulit illico ſephora acutiſſimā petrā. b ⁊ circūcidit p̄putiuꝫ filij ſui. c Tetigitq; pedes ei⁹: d ⁊ ait: Spōſ⁹ ſanguinū tu mihi es. e Et dimiſit eū poſtq̄ꝫ dixerat: ſpōſus ſanguinū tu mihi es ob circūciſionē. f Dixitq; dñs ad aaron. Vade in occurſum moyſi in deſertū. g Qui prexit obuiā ei in mōtem dei. ⁊ oſculat⁹ ē euꝫ. Narrauitq; moyſes aaron omīa verba dñi ꝑ quibꝫ miſerat eū: ⁊ ſigna q̄ mādauerat. h Veneruntq; ſil̄. i ⁊ ꝯgregauerūt cūctos ſeniores filioꝝ iſrael: Locutuſq; ē ad aarō oīa ꝟba q̄ dixerat dñs ad moyſē k et fecit ſigna corā ꝓplo: l et credidit ꝓpl̄s. Audieruntq; ꝙ viſitaſſꝫ dñs filios iſrael ⁊ ꝙ reſpexiſſet afflictōꝫ illoꝝ: ⁊ ꝓni adorauerūt.

.v.

a Poſt hec b ingreſſi ſūt moyſes ⁊ aarō

Additio. ij.

Quidā hebreoꝝ ſp̄aliter Rab. Sa. aliter exponunt hunc paſſum. ſ. mitte quē miſſurus es. dicūt. n. ꝙ moyſes nō erat introducturus ꝓplm̄ in terrā promiſſionis: ꝑut in prima eius reuelatōe facta dcm̄ fuit. ſilr̄ ⁊ credebat ꝙ alius erat a deo mittēd⁹ i redēptōꝫ finalē: et iō petebat ꝙ alter illoꝝ mittēdorum mittet̄ q̄ꝝ vtrunq; digniorē ſe eſtimabat: ⁊ q2 in hoc videbat̄ ꝯ p̄ordinatōem diuinā petere iccirco ſequitur. Iratus dominus i moyſen. ⁊ ſm̄ hāc expōnem videt̄ ꝙ moyſes peccauerit vñ nec dñs petitōnē ſuā in hoc exaudiuit fuit tñ ei⁹ peccatū dignū venia: q2 magꝭ ꝓcedebat ex magna hūilitate q̄ꝫ ex incredulitate ſeu inobedientia.

In eodē ca. iiij. vbi dr̄ i poſtilla. Aliter exponit̄: vt li ei⁹ referatur ad moyſen ⁊c̄.

Additio. iij.

Non videt̄ bene exponi illud verbū. Et dimiſit euꝫ de ſephora: ꝑut in poſtilla. nam legit̄ infra. xviij. ca. de ietro ꝙ tulit ſephorā vxorē moyſi quā remiſerat. Ex quo ptꝫ ꝙ vxor moyſi nō dimiſit eū: ſꝫ ecōtra. ſ. moyſes remiſit vxorē. Rō aūt huius remiſſionis habet̄ i glo. ibidem. ſ. vt expeditior eēt in ope domini. vñ ꝑ hoc ꝙ dicit̄ hic. Dimiſit eum. intelligitur ꝙ moyſes dimiſit filiū ſuū nouiter circūciſum vt expeditior eēt in officio ſibi cōmiſſo: vt dictū eſt: ⁊ ne piclitaret̄ in via: ⁊ ꝑ conſequēs dimiſit matrē: eo ꝙ ei cura nutritōis p̄ncipalr̄ incumbebat.

Replica correctorij contra Burgeñ.

In ca. iiij. vbi poſtillator exponit illud. Dimiſit eū de ſephora vxore moyſi indignata. hic locus breuitate obſcurus ē. vt dicit beat⁹ Aug. ꝑ magiſtrū hiſto. allegatus: ideo multipliciter a multis exponitur. Sꝫ cum poſtillator elegit expoſitionem gloſe interlinearis. Burgeñ. eum reprehendit ex debili argumento: qđ fundat in eo ꝙ infra. xviij. ca. dicitur Moyſes ſephorā remiſiſſe: arguēs ex hoc ꝙ ſephora hic moyſen nō dimiſerit ſꝫ potius econtra. Sed hoc argumentum modicum videt̄ concludere: q2 pōt vtrūq; ſtare. ⁊ ꝙ ſephora dimiſit moyſen. ⁊ ꝙ moyſes remiſerit ſephorā. Moyſes ſentiens irā vxoris ⁊ voluntatē dimittendi eum non reliquit eam ſolam vagari cū filijs ſuis reuertendo in terrā madiā: ſꝫ aſſignauit familiā reducentē: ⁊ ſic remiſit eā ne pateret̄ eius iurgia. ⁊ vt eēt in negocio cōmiſſo expeditior. ⁊ tāgit glo. loci allegati.

Caplm̄. v.

Poſt hec. Poſtq̄ꝫ deſcripta ē ꝓuiſio ducis ꝓplm̄ iſrl̄ de egypto educentis. hic ꝯn̄ter deſcribit̄ flagellatio regis ꝓplm̄ detinentis: ⁊ q2 illa punitio iudiciaria ē. iō p̄mittitur nominato ex verbis: ſecundo monitio cum ſignis additis in principio. vij. ca. ⁊ tercio ſubdit̄ punitō in decē plagis circa mediū eiuſdē ca. ibi. Dixit aūt dominus ad moyſen ingrauatū ē ⁊c̄. Circa primū ponit̄ monitio ⁊ regis dura r̄nſio. ⁊ ſecūdo ꝓpli aggrauatio: ibi. Dixitq; pharao. Circa primū dr̄ ſic. a Poſt h̄. i. poſtq̄ꝫ iſrl̄ ꝓpl̄s crediderat moyſi de eius liberatōe: vt dictū ē in fine p̄cedētis ca. b Ingreſſi ſunt ⁊c̄. Sꝫ querit̄ hic: vbi erāt ſenes ꝓpli iſrl̄ de q̄b⁹ dixerat dñs: ꝙ ingrederent̄ cū moyſe ad regē egypti. vt dcm̄ ē. iij. ca. Dicūt hebrei ꝙ remāſerūt ducti timore regis. ⁊ ꝓpter hoc impediti ſunt accedere ad dñm cū moyſe: vt habet̄ infra. xxiiij. cap̄. Sꝫ h̄ vr̄ falſum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG